

Tove Fergo (V):

Det drejer sig om disse mange hundrede millioner – det er vel nok nærmere milliarder, vi snart taler om – som et enigt Folketing har bevilget inden for de sidste år til specielt denne gruppe af sindslidende og misbrugere, og det er jo også dem, der for en stor dels vedkommende er på herberg og forsorghjem.

Det er vel siden 1992, man rigtig er begyndt at investere mange ressourcer i dette område, og nu skriver vi snart 1998. Hvordan oplever ministeren resultatet af de mange penge? Er det ikke deprimerende, at problemerne ser ud til at vokse og vokse? Hvad mener ministeren, vi får ud af disse mange ekstra penge?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Man skal ikke mindst som medlem af Folketinget passe på, at man ikke bare bevidstløst kolporterer myter f.eks. om, at nogle problemer vokser og vokser. Det ved vi faktisk ikke så meget om, for der er ingen statistik på dette område, og det er svært at lave statistik på det.

Vi er nu sammen med forsorghjemsledere, kommuner og amter i gang med at få et overblik over, hvem der overhovedet er hjemløse, og hvem der har særlige problemer i vores samfund, så vi forhåbentlig kan komme til at kende størrelsen af det problem, vi taler om. På de forskellige forsorghjem og andre steder er de meget opsatte på at bidrage til det, og de er meget glade for, at vi er gået i gang med dette initiativ.

Den måde, disse penge er blevet brugt på, er den bedste måde, de overhovedet kunne bruges på, for de er målrettet brugt til at indrette boliger, og de er givet på en måde, så der er fuldstændig snor i, hvad der går til anlæg af nye boliger, og hvad der går til drift. Der er overhovedet ikke nogen slinger i valsen.

Det var simpelt hen i sin tid et valg, hvor stort et tilskud man ville give: Jo større tilskud vi gav, jo flere boliger fik vi. Vi valgte så at give et ret stort tilskud, og det var med tilslutning fra alle partier, også Venstre, for at være helt sikre på, at kommunerne ville byde ind på det og bruge pengene.

Vi får et fuldstændig dækkende antal boliger i forhold til de typer af tilskud, vi giver, men også her må vi sige, at jo flere der taler til kommunerne for, at de skal gå i gang med det her, jo hurtigere går det, og jo flere boliger bliver der bygget. På den måde har man også som folketingsmedlem og parti et meget vigtigt med-

ansvar for at råbe sine partifæller ude i landet op og bidrage til at få løst dette problem.

Tove Fergo (V):

Det er jo ikke pænt at kolportere myter, og det vil faktisk også være langt fra mig at gøre det. Vi må se på, hvordan kendsgerningerne er, og så må vi så selvfølgelig se på dem, så godt vi nu kan.

Så vidt jeg kan se både af de artikler, der har været i den senere tid i aviserne om de hjemløse, og de udtalelser, der er kommet i den forbindelse, sammenholdt f.eks. med belægningsprocenterne på de psykiatriske afdelinger, vidner de om, at der er problemer, som næsten er større, end de har været før, eller i hvert fald lige så store.

Der er meget høje belægningsprocenter på de psykiatriske afdelinger i Københavnsområdet, og det, vi hører fra hospitalerne, er, at de ikke vil være for nedadgående. Tværtimod mærker man et meget voldsomt pres. Det er, som om der nu kommer nogle større årgange, og måske er en vis procentdel af hver årgang sindslidende eller har misbrugsproblemer. Så kommer der også flere, og derfor er det naturligt at spørge: Nu har vi bevilget utrolig mange penge, og hvad får vi for dem? Hvor meget er der kommet ud af det? Man må spørge sig selv: Kan vi blive ved med at sige, at problemet stadig væk er der i samme omfang, som da vi startede med bevillingerne? Hvornår er der lys forude? Hjælper det dog aldrig?

Nu siger ministeren, at der er sat nogle undersøgelser i gang, og jeg vil supplere disse spørgsmål med nogle skriftlige spørgsmål om, hvor mange penge vi konkret har bevilget på disse områder, og hvor mange boliger der konkret er etableret, og dem vil jeg så sende til ministeren.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det var altså ikke bare en undersøgelse. Det var faktisk et konkret stykke arbejde med at få en statistik på dette område, så vi kan se, hvor stort problemet er, og om det vokser.

Jeg er da enig i, at det kan være utilfredsstillende, at man ikke kan se, om det batter noget, men det er altså ikke, fordi pengene ikke går til boliger. Det er i givet fald, fordi der melder sig flere og flere, der har et behov, enten fordi de har siddet usynligt rundt omkring i krogene, eller fordi der bliver flere sindslidende.